

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU
Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1/II

Na broj: **St-868/2019**

Stečajni dužnik: **EKO MEDIA d.o.o.** iz Zagreba, Vrhovčev vijenac 44, OIB: 54040058240,
zastupan po stečajnom upravitelju Berislavu Maksimoviću

P o d n e s a k

Stečajnih vjerovnika Damira Petrušića i Rudolfa Krpine kojim se očituju na prijedlog stečajnog upravitelja od 30.01.2021.g.

Stečajni upravitelj predlaže da se u parničnom postupku P-1100/2020 snizi tužbeni zahtjev u kojem je određena vrijednost predmeta spora 106.073.887,88 kn da se snizi tužbeni zahtjev - vrijednost predmeta spora (na odgovarajući iznos,) prema tuženiku u kojem slučaju bi troškovi tog postupka bili znatno niži i predlaže dvije varijante

Uvodno moramo se osvrnuti na odredbe čl. 193. Zakona o parničnom postupku.

Ako tužitelj smanji tužbeni zahtjev, tuženik ima pravo na naknadu parničnih troškova razmjerno visini smanjenoga dijela tužbenog zahtjeva u skladu s odredbom koja uređuje naknadu troškova u slučaju povlačenja tužbe i zbog toga što smanjenje tužbenog zahtjeva, koje se po Zakonu ne smatra preinakom tužbe, ima značenje djelomičnoga povlačenja tužbe. Pritom, budući da smanjenje tužbenog zahtjeva ima značenje djelomičnog povlačenja tužbe, pri odlučivanju o troškovima postupka trebalo bi u načelu voditi računa o vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake parnične radnje. Zbog toga bi i kod smanjenja tužbenog zahtjeva trebalo primijeniti pravila koja vrijede za naknadu troškova u slučaju povlačenja tužbe. Stoga, ako se vrijednost predmeta spora mijenja tijekom postupka, visina parničnih troškova koji se sastoje od nagrada za rad punomoćnika - odvjetnika utvrđuje se za svaku parničnu radnju koju je on poduzeo prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme njezina poduzimanja, a ne prema visini konačno postavljenoga zahtjeva.

Dakle smanjenjem tužbenog zahtjeva se ne bi dobilo ništa, pogotovo ne neka ušteda koja se implicira ovim varijantama.

Prema Odvjetničkoj tarifi tbr. 7/1/2 koja glasi:

«Ako vrijednost spora prelazi iznos od kn 500.000,00, do iznosa od kn 5.000.000,00 odvjetnik pored naknade od 500 bodova ima pravo obračunati naknadu od 1 boda na svakih započetih kn 1.000,00. Iznad vrijednosti spora od kn 5.000.000,00 do iznosa od kn 10.000.000,00 za svakih započetih kn 2.000,00 odvjetnik ima pravo obračunati naknadu od 1

boda. Iznad vrijednosti spora od kn 10.000.000,00 za svakih započelih kn 5.000,00 odvjetnik ima pravo obračunati naknadu od 1 boda ali ne više od 10.000 bodova.»

Prema prvoj varijanti ako se smanji t. zahtjev na iznos od 10.000.000,00 kuna u “ tom slučaju bi bili dužni predujmiti troškove postupka protivne strane (tuženika) u slučaju neuspjeha u sporu u ukupnom iznosu od 375.000,00 kuna sa PDV-eom i to za najmanje 4 (četiri) ročišta pravne radnje, radi nastavka prekinutog postupka“ stečajni upravitelj je u krivu , osim toga je pretjerao s bojem parničnih radnji, a o tome smo se već očitovali.

Što se pak tiče zastupanje stečajnog dužnika kao tužitelja u predmetu broj P-1100/2020 predlaže se sklopiti Ugovor sa odvjetnikom po uspjehu u sporu, ali svakako uz pokriće nastalih troškova (putnih i svih popratnih u iznosu od najmanje 1.840,00 kn sa PDV-ea 184 kn x2=368kn x 25%PDV 92,00=460,00kn), tu je stečajni upravitelj postupao kao poslovođa bez naloga, ukratko nije imao ovlaštenje za taj putni trošak obzirom da se cijeli predmet nalazi na stranicama e-komunikacija sa Trgovačkim sudom.

U predmetu broj P-1163/2015 koji je nastao izdvajanjem protutužbe tuženika gdje VPS nije utvrđen, predvidivi troškovi postupka, prema tvrdnji stečajnog upravitelja (ovise o naznaci vrijednosti predmeta spora, moguće 558.454,64 kuna, te jedna radnja sukladno Tbr. 7. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iznosi 5.590,00 kuna + plus Pdv 25%,) zbog toga predlažemo da se ne žuri sa zastupanjem u ovom predmetu , da se ne stvaraju nepotrebni troškovi jer je ukoliko uspijemo u sporu P-1100/020 je vjerojatno moguće sklopiti nagodbu.

Zaključak stečajnog upravitelja da bi sveukupni troškovi prema prvoj predloženoj varijanti prema kojoj bi se snizio tužbeni zahtjev na iznos od 10.000.000,00 kuna iznosio bi 476.536,87 kuna (375.000,00 + 26.840,00 +74.696,87 kn) je neutemeljen jer bi to eventualno vrijedilo za u buduću , jer se ne može zaboraviti da bi se ovom iznosu dodali svi do sada nastali troškovi zbog povlačenja tužbenog zahtjeva, što je za stečajnog dužnika nepovoljna pravna situacija.

Tvrdnja stečajnog upravitelja da prema drugoj varijanti, ukoliko bi stečajni vjerovnici bili suglasno da se snizi tužbeni zahtjev u predmetu broj P-1100/2020 na iznos od 8.700.000,00 kuna, u tom slučaju bi bili dužni predujmiti troškove postupka protivne strane (tuženika) u slučaju neuspjeha u sporu u ukupnom iznosu od 342.500,00 kuna sa PDV-eom i to za najmanje 4 (četiri) ročišta pravne radnji radi nastavka prekinutog postupka, je netočna jer se zanemaruje činjenica da bi sniženjem tužbenog zahtjeva stečajni dužnik morao snositi sve do sada prouzročene troškove, a prema dosadašnjoj vrijednosti predmeta spora.

Tuženik, INA bi imao pravo obračunavati naknadu za troškove zastupanja prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedine radnje. Budući da smanjenje tužbenoga zahtjeva ima značenje svojevrsnog povlačenja tužbe, pri odlučivanju o naknadi troškova postupka u slučaju smanjenja tužbenoga zahtjeva trebalo bi na odgovarajući način primijeniti i pravila o naknadi troškova u slučaju (djelomičnoga) povlačenja tužbe (158/1.). To znači da bi tuženik imao pravo na naknadu troškova za smanjeni dio tužbenoga zahtjeva za parnične radnje poduzete prije smanjenja prema kriteriju (djelomičnoga) uspjeha u parnici (154/2.), osim ako do smanjenja ne bi došlo nakon što je tuženik djelomično udovoljio zahtjevu tužitelja ili iz drugih razloga koji bi mu se mogli pripisati (158/2.)

Naglašavamo da je postupak pri kraju, makar pred sudom prvog stupnja, te da je broj parničnih radnji i njihova vrijednosti koje bi obračunao tuženik, INA, pa dosadašnjoj vrijednosti predmeta spora bio veći od potraživanja tužitelja koje bi imao na temelju snižavanja vrijednosti predmeta spora.

Razlika između druge varijante i dosadašnje označene vrijednosti predmeta spora je neznatnih 32.000,00 kn po pravnoj radnji. Smatramo da ništa ne bi dobili snižavanjem vrijednosti predmeta spora, čak štoviše, prema stečajnom dužniku odmah nastaje trošak na koji ima pravo INA temeljem činjenice promjene visine tužbenog zahtjeva u iznosu od 1.500.000,00kn

Tko će preuzet odgovornost za svjesno guranje stečajnog u gori položaj od onog koji sad ima u parnici?

U Osijeku 03.veljače 2021.g.

Odv. Glavan Dubravka